Samarbejde med andre Kvindeforeninger, særlig Fagforeningerne, som man ellers ikke kunde faa i Tale, og at det vilde være mere end beklageligt, om vi stødte alle disse *mange* Kvinder fra os, hvilket der var Fare for, dersom D. K. S. afbrød sin Forbindelse med Valgretsudvalget ved at trække sine Repræsentanter tilbage. D. K. S. led netop af den Fejl at være udgaaet og bestaaende af Mellemklassen, medens det savnede Tilgang baade fra oven og fra neden.

Nu kom endelig Forslagsstillernes Parti til Orde igen. Paa en Udtalelse af Fru Gundesen om, at man ikke saadan 2 Aar efter at man havde taget en Bestemmelse, pludselig kunde tage den modsatte Bestemmelse, -- det var jo nemlig vedtaget paa Fællesmødet i Ringkøbing 1902 at sende Repræsentanter til Valgretsudvalget — svarede Frk. Anne Bruun, at hvis det var slemt at komme til en anden Erkendelse i Løbet af 2 Aar, saa var det dog værre, naar dette skete i Løbet af 14 Dage og paa en saadan Maade som i Valgretsudvalget; her var nemlig paa et Møde, hvor Anne Bruun var til Stede, taget den Bestemmelse, at Valgretsudvalget *ikke* skulde slutte sig til det „Internationale Valgretsudvalg", der skulde dannes i Berlin. 14 Dage efter faar Repræsentanterne i V. U. et Kort om et Møde, hvor vigtige Sager skal forhandles, uden at der staar nævnt hvilke. Frk. *Anne Bruun* kunde ikke komme. Paa dette Møde blev det vedtaget, at man *skulde slutte sig til det internationale Udvalg.* Frk. Anne Bruun ankede derfor stærkt over, at der ikke havde staaet nogen nærmere Dagsorden paa det udsendte Kort, i saa Fald var hun nemlig absolut kommen til Stede, da denne Sag laa hende meget paa Sinde, og saaledes var det maaske ogsaa gaaet andre, siden forrige Mødes Bestemmelse kunde kuldkastes.

Hertil svarede Fru *Nørlund,* Valgretsudvalgets Formand, at der i det første Møde ikke havde været foretagen nogen formelig Afstemning, samt at der ikke havde været Tid til at skrive udførligere paa det udsendte Kort.

Derefter talte cand. mag. *L. C. Schou* om det farlige i, at D. K. S., paa hvis Program Valgretten var den fornemste Sag, gav denne fra sig til en anden Institution, der nærmest repræsenterede *faglige* Interesser, mens D. K. S. selv overvejende beskæftigede sig med Fag-Interesser og sociale Opgaver i Stedet for at holde sig sit Maal, Kvindens lige Ret med Manden, klart. Paa dette Tidspunkt var den hver Taler tilstaaede Tid bleven indskrænket til 5 Minutter, da der en Time før Frokostpavsen var indtegnet 12 Talere, foruden at de foregaaende og Forslagsstilleren hvert Øjeblik maatte have Ordet for korte Bemærkninger. Denne Bestemmelse blev ret strængt overholdt, hvilket var uheldigt for Forslagsstillernes Meningsfæller, der først lige var kommen til Orde, mens Modpartiets allerede havde holdt lange Taler. En enkelt raabte nu paa Afslutning, men blev hurtig overdøvet af mange fra begge Partier, der udtalte, at en saa vigtig Sag ikke maatte forceres til Ende. En Afstemning udviste en afgjort Stemning for Fortsættelse efter Frokostpavsen Kl. 12--1.

Efter at Mødet atter var aabnet, fremsatte en Kreds af Damer Ønsket om, at *Schou* maatte faa Lov at fortsætte sine Bemærkninger, da han -- paa Grund af 5 Min. Bestemmelsen - var bleven afbrudt i Begyndelsen af sin Tale.

L. C. Schou hævder, at det kun skal være *een Organisation,* der fører Valgretten frem; det giver Orden og Overblik og er Tegn paa Enighed. Ogsaa over for Myndighederne er det heldigt, at der kommer een, saa at de altid ved, hvor de skal henvende sig for at faa Kvinderne i Tale om den Sag. Dernæst: Denne ene Organisation skal være *Dansk Kvindesamfund* og ikke Valgretsudvalget. *Valgretten* er nemlig det vigtigste Punkt paa *Kvindesagens* Program, hvad er da naturligere, end at det er en *Kvindesagsforening,* der fører den frem, og ikke en Sammenslutning af Foreninger, som Valgretsudvalget. Dansk Kvindesamfund bør ikke slippe Valgretten af sit Program, det kan blive skæbnesvangert for det. Det er ulogisk af en Kvindesagsforening saa at sige udelukkende at hellige sig *faglige* og *sociale* Opgaver — saaledes som D. K. S. gør — og overlade Kampen for Kvinde*sagen* til en fagligt sammensat Organisation, Valgretsudvalget.

Endnu en Indvending vil jeg gøre mod Valgretsudvalget, den nemlig, at man derigennem kun har en indirekte Indflydelse paa Ledelsen af Valgretskampen, idet man kun kan være med til at bestemme, hvem der skal være med til at bestemme, hvorledes Kampen skal føres, hvorimod man i D. K. S. naar dette skal føre Sagen, direkte kan være med til at bestemme, hvorledes Sagen skal føres.

D. K. S. har netop en ganske ypperlig Organisation som Valgretsforkæmper, idet det har Kredse ude over hele Landet. Ved nu at gennemføre en ivrig Agitation hele Landet over for Valgretten, opnaas ogsaa en sund Vexelvirkning mellem Kredsene indbyrdes og Fællesstyrelsen, til Gavn for begge Parter,